

Sygn. akt V GC 88/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia SO Małgorzata Holz

Protokolant: sekr.sądowy M. Chodkowska

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2013 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **R. S.**

przeciwko (...) **Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś.**

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 93 480 zł (dziewięćdziesiąt trzy tysiące czterysta osiemdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 marca 2013 r. do dnia zapłaty;

II. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9 181 zł (dziewięć tysięcy sto osiemdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia SO Małgorzata Holz

UZASADNIENIE

Powód – R. S., wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 93 480 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu podał, że kwoty tej dochodzi tytułem zwrotu zapłaconych pozwanemu zaliczek na poczet łączącej strony umowy dostawy, od której powód odstąpił wobec opóźnień z jej realizacją ze strony dostawcy.

Pozwany – (...)spółka z o.o. w Ś., w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa.

Podniósł, że niezasadne było odstąpienie przez powoda od łączącej strony umowy, gdyż wprowadził on pozwanego w błąd co do ilości zamówionych dźwigarów, a to spowodowało niemożliwość wykonania umowy w terminie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 24 stycznia 2013 r. strony zawarły umowę, na mocy której pozwany zobowiązał się do wytworzenia i dostarczenia powodowi dźwigarów kratowych w ilości 34 sztuki, o określonych w umowie symbolach i wymiarach.

Pozwany miał też wykonać ich montaż na obiekcie (...) w K. przy ul. (...).

Wśród szczegółowych postanowień umowy strony ustaliły także termin dostawy materiałów na plac budowy, wysokość wynagrodzenia dostawcy oraz sposób i terminy jego zapłaty (umowa k-16-17).

W dniu 13 stycznia 2013 r. pozwany obciążył powoda fakturą zaliczkową na materiały na kwotę – 58 425 zł, z 5-dniowym terminem zapłaty.

W dniu 29 stycznia 2013 r. powód przelał na konto pozwanego zaliczkę w w/w kwocie (faktura z 13 stycznia, polecenie przelewu k.13,15).

Następnie w dniu 18 lutego 2013 r. powód wpłacił na konto pozwanego kwotę 35 055 zł, opłacając następną fakturę pozwanego z dnia 13 lutego 2013 r. – wystawiona jako zaliczka na materiały zgodnie z umową (faktura i polecenie przelewu k.12,14).

Dźwigarów nie było na budowie na początku marca 2013 r. Pozwany przez około dwóch tygodni przed tą datą zbywał powoda w kwestii dostarczenia dźwigarów na budowę, obiecując ciągle, że je dostarczy i wskazując kolejne terminy. W końcu gdy pozwany zapewnił, że dźwigary będą na budowie w środe rano i ich nie dowiózł, to powód pojechał do siedziby pozwanej w G.razem z M. K.(wykonywał on kilkakrotnie na zlecenie powoda więźby dachowe na obiektach (...)). Dźwigarów u pozwanego nie było, nie było żadnej gotowej więźby, leżała 1/2 dźwigara (zeznania świadka M. K.

Powód wykonywał roboty w środku obiektu – malowanie, padał śnieg a nie było dachu (zeznania powoda).

M. z dnia 6 marca powód zawiadomił pozwanego, że zrywa z nim umowę, wobec nie dotrzymania terminu dostawy kompletnych dźwigarów wraz z montażem na budowę obiektu Usługowo-Handlowego w K.. Wobec powyższego wnosił też o zwrot wpłaconych pozwanemu zaliczek za materiały (meil k.9).

W odpowiedzi pozwany poinformował, że wstrzymuje montaż dźwigarów, czeka na stanowisko powoda i jest gotowy do kontynuowania inwestycji (pismo k.10).

Następnie powód zlecił wykonanie robót więźby dachowej na przedmiotowym obiekcie firmie (...), z którą zawarł pisemną umowę w dniu 6 marca 2013 r. Dostarczyła ona 30 sztuk dźwigarów w 4 dni (zeznania powoda, umowa k.146-153).

W dniu 10 marca sporządzony został komisyjny protokół odbioru robót montażu konstrukcji drewnianej dachu (protokół k.154).

Sąd zważył, co następuje:

Pozwany nie zaprzeczał, że łączyła go z powodem pisemna umowa z dnia 24 stycznia 2013 r. o wytworzenie, dostawę i montaż dźwigarów kratowych w ilości 34 sztuki, o określonych w umowie symbolach i wymiarach.

Zgodnie z § 6 umowy wszelkie zmiany umowy wymagały dla swej ważności formy pisemnej. Pozwany zarzucał, że w trakcie realizacji umowy okazała się niewystarczająca dla wykonania więźby dachowej ilości dźwigarów z umowy – 34 sztuki, i że ilość ta była niezgodna z projektem.

Jednak nawet nie twierdził, że wobec tego zwracał się do powoda o zmianę umowy. Umowa stron nie zawiera także żadnych uregulowań dotyczących projektu. Projekt więźby dachowej, który załączył pozwany do odpowiedzi na pozew, nie jest też załącznikiem do umowy. Nie stanowił więc jej integralnej części.

Dlatego też bezzasadne są zarzuty pozwanego, że ilość dźwigarów podana w umowie była niezgodna z ilością wskazaną w projekcie. Na marginesie tylko należy dodać, że projekt ten pozwany załączył dopiero do odpowiedzi na pozew. Wobec powyższego Sąd oddalił wniosek dowodowy pozwanego o przesłuchanie świadka A. S. na okoliczność, że zgodnie z załączonym przez pozwanego projektem do wykonania przedmiotowej więźby potrzebne były 43 dźwigary, a nie 34, jak wynikało z umowy. Wniosek ten był bowiem merytorycznie zbędny.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. K.i zeznaniom powoda, że do wykonania więźby dachowej na tego typu obiekcie wystarczająca była ilość dźwigarów w ilości 34 do 40 sztuk, w zależności jak je rozliczy konkretny wykonawca.

Zeznania te są spójne i logiczne a ich wiarygodność potwierdza także doświadczenia świadka i powoda w wykonywaniu przedmiotowych robót.

I tak świadek zeznał, że więźby dachowe na zlecenie powoda wykonywał wcześniej na 5 obiektach (...) a powód, że na takich obiektach wykonał ich 20.

Niewiarygodne są także twierdzenia pozwanego, że konieczność wykonania 9 dodatkowych dźwigarów czyniła niemożliwym wykonanie umowy w ciągu 1 miesiąca i czas jej realizacji powinien być przedłużony o minimum 8 dni (twierdzenia z odpowiedzi na pozew). Z przedłożonej przez powoda umowy z firmą (...) (która wykonywała przedmiotową więźbę zamiast pozwanego) i protokołu odbioru tych robót wynika, że zostały one wykonane w ciągu 4 dni.

Oceniając treść umowy stron należy przyjąć, że jest to umowa o dzieło, a nie umowa dostawy jak określiły ją strony.

Według art. 605 kc przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych co do gatunku oraz do ich dostarczenia częściami albo okresowo, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny.

Stosownie zaś do art. 627 kc przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Istotą umowy o dzieło jest więc osiągnięcie określonego, zindywidualizowanego rezultatu w postaci materialnej lub niematerialnej. Przedmiotem umowy stron było wykonanie przez pozwanego dźwigarów kratowych o symbolach i wymiarach określonych w umowie a następnie ich montaż na obiekcie (...)w K., przy ul. (...)(...) Skoro więc pozwany z dostarczonych dźwigarów miał następnie wykonać więźbę dachową należy przyjąć, że była to umowa o dzieło.

Odstąpienie przez powoda od umowy było w pełni uzasadnione w okolicznościach faktycznych sprawy i znajduje oparcie w art. 635 kc.

Zgodnie z jego treścią jeśli przyjmujący zamówienie opóźnia się z rozpoczęciem lub wykonaniem dzieła tak dalece, że nie jest prawdopodobne, żeby zdołał je ukończyć w czasie umówionym, zamawiający może bez wyznaczania terminu dodatkowego od umowy odstąpić jeszcze przed upływem terminu do wykonania dzieła.

Uprawnienie to przysługuje zamawiającemu, bez potrzeby badania wystąpienia zwłoki i wyznaczania terminu dodatkowego.

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda i świadka M. K., że na początku czerwca pozwany nie miał przygotowanych dźwigarów, a w jego siedzibie widzieli oni tylko 1/2 sztuki dźwigara.

Wiarygodność tych zeznań, także w zakresie składanych przez pozwanego przez okres około dwóch tygodni zapewnień o wykonaniu dźwigarów, potwierdza zachowanie powoda.

Powód bowiem pozwanemu kwotę 35 055 zł w dniu 18 lutego, do czego był zobowiązany w sytuacji, gdy dostawca będzie w posiadaniu 100 % materiału niezbędnego do wykonania zlecenia (§ 3 umowy).

Zeznań tych pozwany nie podważył też żadnym dowodem przeciwnym.

Skoro umowa miała być wykonana przez pozwanego w terminie najpóźniej do 3 marca (§ 2 ust.1 umowy + daty dokonanych przez powoda wpłat zaliczek na poczet materiałów), a na początku marca nie miał on przygotowanych żadnych materiałów, to odstąpienie powoda od umowy znajduje podstawę w w/w art.635 kc.

Nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy są zarzuty pozwanego dotyczące opóźnienia dostawy płytek do łączenia elementów drewnianych. Umowa nie zawiera bowiem żadnych ustaleń co do dostawy poszczególnych drobnych

elementów. Ponadto obowiązek terminowej dostawy materiałów na przedmiotową budowę obciążał pozwanego, a więc także wszelkie kwestie związane z wyborem przewoźnika.

Wobec odstąpienia przez powoda od łączącej strony umowy powinny sobie zwrócić wzajemnie to co otrzymały od siebie na mocy umowy - art. 494 kc.

Uzasadnione są więc roszczenia powoda o zwrot wpłaconych pozwanemu zaliczek na poczet materiałów i wynagrodzenia wykonawcy. Dlatego na podst. art. 494 kc w zw. z art. 635 k.c. należało orzec jak w sentencji.

Sąd dopuścił w sprawie wnioskowany przez powoda dowód z przesłuchania stron. Ograniczył go jednak do przesłuchania powoda, gdyż dowodu takiego nie zgłosił pozwany. Ponadto z materiału dowodowego sprawy wynika, że realną wiedzę o całym przedsięwzięciu miał prokurent spółki (...), który podpisywał w imieniu spółki umowę, korespondencję pomiędzy stronami oraz odpowiedź na pozew.

Sąd nie uwzględnił wniosku prokurenta pozwanej spółki – A.S. o odroczenie rozprawy z dnia 16 września br. Był to już wniosek kolejny, gdyż pierwszy dotyczył odroczenia rozprawy z dnia 21 sierpnia, wobec choroby prokurenta.

Wniosek ten Sąd uwzględnił, zobowiązując prokurenta do przedłożenia zwolnienia od lekarza sądowego w sytuacji dalszej choroby, zgodnie z art. 214⁽¹⁾ § 1 kpc.

Ponieważ zwolnienia takiego nie przedłożył, nie uwzględniono jego wniosku o odroczenie rozprawy.

Należy też wskazać, że w pozwanej spółce ustanowiony jest dwuosobowy zarząd, który mógł ją reprezentować wobec choroby prokurenta.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 i 99 kpc.

Sędzia SO Małgorzata Holz